

ЕТИЕН КАСЕ

В ПРИМКАТА НА СВЕТОВНАТА КОНСПИРАЦИЯ

*Кой манипулира
хората и държавите*

Издателство
ПАРИТЕТ

В ПРИМКАТА НА СВЕТОВНАТА КОНСПИРАЦИЯ КОЙ МАНИПУЛИРА ХОРАТА И ДЪРЖАВИТЕ

Автор: Етиен Касе

Превод: Яна Загорчинова

Издателство „Паритет“, София
240 стр.

Всеки от нас поне веднъж в живота си се е срещал с нещо неизвестно. А вие?

В новата си книга френският журналист Етиен Касе разкрива загадките на най-мистичните места на планетата – египетските пирамиди, Шамбала, масонските тайни и неразгаданият и до днес феномен на Бермудския триъгълник. Наистина ли атлантите управляват света? Защо Колумб е изпратен в Америка? Какво се случва в секретните бази в Тибет? Какво представлява съвременното световно правителство? Наистина ли човечеството е само резултат от биологичен експеримент? Не бързайте... За всичко това ще научите, когато прочетете книгата, с която журналистът слага край на дългогодишните си търсения. Етиен Касе разказва за всичко това увлекателно и в хронологичен ред!

Всички права са защитени. Никаква част от тази книга не може да бъде възпроизведена в каквато и да е форма без писменото разрешение на притежателя на авторските права.

**За поръчки на книги от сайта
www.paritetbg.com – 20% отстъпка**

ISBN 978-619-153-549-1

Съдържание

Предисловие от редакцията	5
Предисловие от автора	7
Глава първа. Какво охранява Сфинксът	10
Къде да скриеш труп	10
Защо пирамидите са празни или „Хиляда и една загадки“	12
В търсене на тройния храм	15
На посещение у мадам Федак	18
Пълнежът на пирамидите	22
Тайната база на масоните	26
Търсим отговорите в ръкописите	29
Загадъчната прилика	38
Разказът на индианеца Пабло	41
Моят информатор е бананът	46
Глава втора. Потъналият остров	53
По следите на Рихтер	53
Разказите на стареца Платон	54
Визита в Дрезден	58
Факти и митове	60
От Шакаб до Лиагор	64
Къде изчезнали войните	68
Кога се е случил потопаът	70
Тайните на страната Сириат	71
Кога и защо	74
Търсел Троя – намерил Атлантида	80
Колонистите	83
Глава трета. Проклетият „триъгълник“	89
Бермудските чудеса	89
Безсилието на науката	99
Ранният посетител	103
Къде свършва легендата	106

Задача за Шерлок Холмс	114
Морето на ужаса	117
Пирати призраци	120
Цитадела на атлантите	124
Глава четвърта. Под знака на кръста	129
Противоречията на официалната версия	129
Въпросът на (из)следователя	133
В търсене на Ерик	
Първа хипотеза: на служба на Църквата	137
В търсене на Ерик	
Втора хипотеза: срещу Църквата	140
А те са ги очаквали	143
В търсене на смисъла	151
Какво крие Ватиканът	154
Възход и падение	159
Първата версия – официалната	162
Втората версия – користо-финансовата	165
Третата версия – тамплиерите срещу Апостолите	167
Тлеещият огън	171
Апотеозът на илюминатите	176
Глава пета. Зараждането на човечеството	181
Вторият папирус на Рихтер	181
От кого сме произлезли	185
Родината ни е Антарктида	189
Кой е създал кроманьонците	192
Прости въпроси – прости отговори	194
Толтеките посрещат пришълците	200
И отново Перу	204
Кораб в морето	207
Мит или реалност	212
Кога са започнали да ги изучават	216
Гости от Монголия	220
Как изглеждат те	223
Опит за разгадаване	226
Послеслов	231

Предисловие от редакцията

Сигурно всеки от нас поне веднъж в живота си се е срещал с нещо неизвестно – нещо такова, което е в състояние да преобърне всичките ни установени представи за околния свят. Вие все още не сте ли? Тогава стоите точно на прага на такава среща.

В тази ситуация вие сте подложени наистина на труден избор. Можете да си затворите очите, да забравите какво сте видели и да си останете в плен на обичайните стереотипи; да вярвате в старата, удобна лъжа. Това винаги е по-лесно. А можете смело, с отворени очи, да направите крачка към новото знание, без да се страхувате да преразгледате отдавна създалата се (или създадена от някого) картина на обкръжаващата ни действителност.

Авторът на книгата, която държите в ръцете си, френският журналист Етиен Касе винаги върви по друг път. Той не се страхува да повдигне пластове лъжа в търсене на зрънцето истина; не се страхува от зашеметяващи факти; не се страхува да рискува живота си, свободата и репутацията си. Именно с това – със своята безкомпромисност, смелост в търсенето на истината, с острия си ум и тънък хумор, Касе покорява читателите си.

Възможно е да не се съгласите безусловно с всички изводи, изложени в тази книга. Откритията на Касе са твърде неочаквани и до такава степен противоречат на установените ни представи, че наистина е много трудно да им се повярва веднага. Освен това, самият автор често споменава, че един или друг негов извод е само версия, която лично на него му изглежда най-

вероятна, но която не може да претендира за статус на истина от последна инстанция. И това също го отличава положително от многобройните така наречени учени, които настояват (понякога и по съдебен път) никой да не посмее да отстоява някаква друга гледна точка, различна от тяхната. Оставяме ви насаме с отчаяния бунтар и мистификатор, разбивач на числови кодове и секретни компютърни файлове, прекрасния журналист и педантичен изследовател Етиен Касе. Надяваме се, че общуването с него ще бъде за вас полезно и приятно.

Предисловие от автора

Сигурно не е нужно отново да се представям – но все пак ще го направя: Етиен Касе, френски писател и журналист, който не иска да вярва на приказки и винаги се стреми да стигне до истината. Заради което той (тоест аз) няколко пъти за малко да си плати с главата си¹.

Истината, колкото и неочаквана да изглежда на пръв поглед, трябва да възтържествува над остарялата лъжа. И не е важно, че тази лъжа много хилядолетия замъглява умовете на хората и че много читатели ще предпочетат да пренебрегнат изводите, които правя в моята книга. Важното е, че сред тях ще се намерят и такива, които ще се замислят и по неволя ще стигнат до същите изводи като мен.

Веднага искам да кажа: на мен самият ми беше много трудно да се разделя с товара на старите митове. Понякога, когато държах в ръцете си някой древен документ, аз изпитвах силното желание да не чета тези свитъци, които щяха да преобърнат поредния блок от представите ми за историята, а да ги захвърля, да ги забравя завинаги и да продължа да си живея така, както живеят повечето хора: задоволени с „приказките“. И единственото, което ме караше да продължа нелекото търсене, беше желанието ми да пресека пътя на разпространителите на лъжи, които използват доверието на хората за користните си цели. Един лъжлив мит не може да възникне и да просъществува

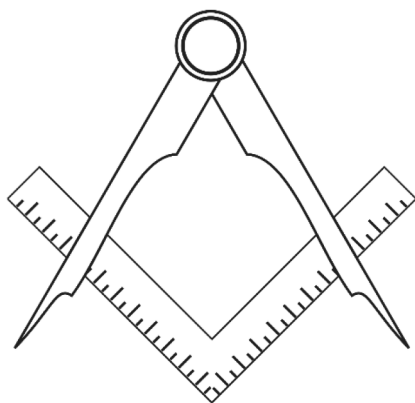
¹ Издателство „Паритет“ е издало следните книги на Етиен Касе: „Ключът на Соломон“, „Евангелие от Юда“, „Фалшифицираната история“, „Второто раждане на Атлантида“. – Бел. ред.

толкова дълго, ако в това не е задействана нечия невидима ръка. Само си представете какво трябва да е могъществото на онези, които дълги векове са криели истината от хората! Но и то не е безгранично: рано или късно истината ще излезе на бял свят. Надявам се книгата ми да помогне поне малко за това.

Въпросът – кой в действителност управлява нашия свят, започна да ме интересува от момента, в който едно парижко издателство ми поръча книга за Леонардо да Винчи. Тогава бях без работа и бях готов да напиша книга за когото и да е. Това трябваше да бъде стандартна биография, каквито всяка година излизат с хиляди, с досадните „родил се – оженил се – умрял“ и стандартните възхвали на гения от епохата на Ренесанса. Обаче, колкото повече вниквах в темата, толкова повече неразрешими на пръв поглед загадки изникваха пред мен. Отговорът им се оказа толкова неочакван за мен, толкова ме потресе, че накрая от общоприетата трактовка на личността на великия италианец не остана и следа! Книгата се получи толкова необичайна, че моите издатели се отказаха да я публикуват. За щастие се намериха други, които не се уплашиха от неочакваната и шокираща истина и дадоха път на моя труд.

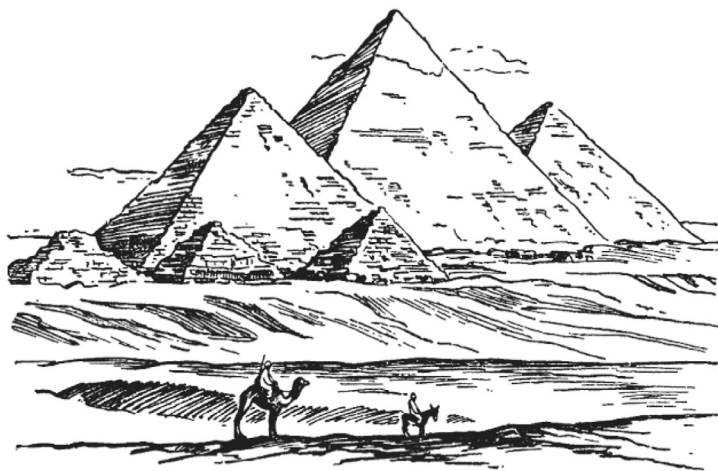
Трябваша ми няколко години, за да събера материалите за книгата, която държите в ръцете си. Когато се запитах, кой в действителност управлява нашия свят, аз бях принуден не само да разбивам секретни файлове и да разгадавам най-старателно пазените тайни на съвременния свят, но и да се занимавам с изучаването на древни ръкописи, да прониквам в дълбините на вековете и хилядолетията – там където най-вероятно се крият най-преките и правдиви отговори на моите въпроси...

Имах голям късмет, че през всичките тези години заедно с мен бяха моите приятели и колеги – сътрудниците на създадената от мен агенция за журналистически изследвания „СофиТ“. Това са моят приятел от училище Жерар, безгрижен журналист, който не се страхува от нищо на света; Гена Таманцев, бивш православен свещеник, разпопен заради опитите си да проникне в тайните на Църквата; мадам Федак, дъщеря на известен египтолог, и разбира се, безценната ми спътничка в живота Софи. Благодаря им за безценната помощ, без която, сигурен съм, не бих се справил със започнатото дело! А тази книга посвещавам на паметта на моя покоен приятел – израелския археолог Аарон Саул, чиято гибел ме подтикна да започна неговото изследване.

Глава първа

КАКВО ОХРАНЯВА СФИНКСЪТ

Къде да скриеш труп

Пирамидите са единственото от древните Седем чудеса на света, което съществува и до днес. Те се извисяват в покрайнините на съвременния Кайро, на границата с Великата пустиня сред безбрежни пясъци. Всяка година милиони туристи ги посещават, снимат се с удоволствие на фона им, а най-смелите влизат в пирамидите и по тесните проходи се добират до така наречената гробница на фараона. Находчиви гидове разказват известната ни още от детството история, че пирамидите са построени от фараоните Хеопс, Хефрен и Микерин като собствени гробници. Строителст-

вото продължило много десетки години, за него били привлечени хиляди хора. Там се пазели несметните съкровища на фараоните. Скоро след смъртта на фараоните обаче пирамидите били ограбени.

Нека спрем веднага и да се попитаме: не ни ли притеснява нещо в тази версия? Не изглежда ли странно? Отхвърлете всичко, което знаете за пирамидите и помислете: как фараонът би могъл най-добре да запази мумията си и съкровищата си?

Какво ще направите, ако трябва да скриете имане? Ще отидете през тъмна нощ на пустинно безлюдно място, ще изровите дълбока яма, ще заровите в нея съкровищата си и старателно ще заравните почвата, така че никой да не може да предположи, че там има нещо. И никога, и в никакъв случай няма да отбележите това място с голям камък и да напишете на него: „ТУК СА ЗАРОВЕНИ СЪКРОВИЩА!!!“

Именно така – тайно и на скрито място – са погребани повечето фараони. Става дума за прословутата Долина на царете. Мародерите ровят в нея от хилядолетия, но и досега археолозите намират неразграбени гробове. Да си спомним поне за световноизвестната гробница на Тутанкамон. И досега Долината на царете не е разкрила всичките си тайни, въпреки че, изглежда, всеки квадратен сантиметър от повърхността ѝ е старателно изследван. И това не е случайно, защото съгласно вярванията на древните египтяни ти ще възкръснеш в задгробния живот в собственото си физическо тяло, поради това то (тялото) трябва да се запази непременно. Затова се и правели мумиите, които старателно се скривали в тайни гробници.

А трите пирамиди се извисяват пред очите на всички, сякаш канейки крадците да проникнат навътре в тях. Дори и най-глупавият фараон би трябвало да

разбира, че в такава постройка нито тленното му тяло, нито богатството му ще бъдат опазени. Много историци осъзнават смътно това и предлагат допълнителни версии:

– На фараоните им е било необходимо да демонстрират властта и могъществото си.

Съгласен съм. Защо обаче е трябвало това да се прави с помощта на собствените им гробници? Може-ло е да се издигне голям храм комплекс, гигантска статуя или – в най-лошия случай – същата пирамида, но със съвсем друго предназначение.

– Пирамидата е ръкотворна планина, която се е смятала за непристъпна.

Не е ли било обаче по-лесно да се изсече гробница в скала, както са го правели мнозина фараони? Разходите биха били значително по-малко, а сигурността – значително по-голяма.

Защо пирамидите са празни или „Хиляда и една загадки“

През следващата година пристигнах отново в Кайро, за да разгадая тайната, погубила Аарон. През изминалите месеци бях преровил планини от литература за пирамидите и, като наех стая в хотела, почти веднага се отправих към Гиза. Слушах разсеяно гласа на екскурзвода, докато той не произнесе една фраза, която стана ключова за мен, а именно, че в пирамидите не е намерен нито един предмет, който да е останал там от времето на погребенията на фараоните.

Нито един! Разбирате ли какво означава това? Когато са погребвали фараона, заедно с него в гробницата са отивали хиляди, десетки хиляди предмети с

най-различен характер и тегло – от миниатюрни мъниста до многотонния саркофаг. Далече не всички са имали голяма стойност – само в представите на еснафа пирамидите са натъпкани догоре със злато: в действителност повечето от предметите от погребалната утвар са били направени от глина, дърво или камък. Какъв смисъл би имало да проникваш в пирамида заради едно-две глинени гърнета? А многотонният вършен саркофаг, който не е по-ценен от обикновено парче камък? Как са го изнесли? На части ли са го натрошили, що ли? И защо?

Да си спомним освен това, че крадците е трябвало да действат в пълна тъмнина, в най-добрия случай с примитивни светилници, които са могли във всеки момент да загаснат поради недостиг на кислород (задухът в пирамидите е основното впечатление, оставащо в туристите). В такава обстановка да се намери нещо, дори най-дребни предмети, е било просто невъзможно. И въпреки това погребалната камера е била напълно празна!

Освен това по стените ѝ няма никакви йероглифи – нито изрисувани с боя, нито изсечени в камъка. А нали такива надписи, сред които и текстове от Книгата на мъртвите, са задължителен атрибут на египетските гробници. Нима крадците са ги изтривали или изстъргвали от стените? Пълен абсурд.

Към това се прибавяха много други интересни и тайнствени факти, които бях научил от книгите. Например, че учените са извършили старателно измерване на геометричните пропорции на пирамидите и са открили, че те практически са идеални и съвършени и с пределна точност предават някои основни формули на Вселената. Комплексът от пирамиди е цял сборник от шифрована информация за нашия свят, за човека,

за самата Слънчева система. Така например върху разгънатата карта Хеопсовата пирамида се оказва на линията, разделяща земната суша на две равни половини, и по този начин може да служи за естествена точка за определянето на централния меридиан на цялата ни планета. Вътрешните помещения на пирамидата са изключително точно ориентирани по посоките на света. Съотношението на масите на пирамидите възпроизвежда съотношението на масите на Венера, Марс и Земята, при това с твърде голяма точност. В пропорциите на Хеопсовата пирамида е заложено прословутото число „пи“, което, както се смяташе преди, е открито от гърците едва в началото на нашата ера. Освен това ъглите на наклона на страните на пирамидите и на вътрешните помещения съответстват твърде точно на посоките към ключовите точки от небесната сфера. Освен че всички тези наблюдения разкриват неочаквано високото ниво на знания на строителите на пирамидите, изобщо не е ясно защо е било необходимо да се залага толкова ценна информация в гробница, пък била тя и царска?

Ще отбележа още един интересен факт – много астрономични и математически знания са шифровани не в някоя от пирамидите, а в целия им комплекс. А това означава, че строителството на трите съоръжения е извършвано по някакъв общ план. Не е ли логично да се предположи, че са строени едновременно? Още повече, че срокът на управление на един фараон е бил явно недостатъчен да се издигне такава грамада, защото населението на Египет през онези времена е било достатъчно малобройно и да се хвърлят за изграждането на пирамидите огромни трудови ресурси би било просто невъзможно.

Тогава реших да започна от самото начало, като събера цялата достъпна информация за тримата фараони, които, както твърдят историците, са били погребани в пирамидите. Освен най-кратък набор от най-общи сведения обаче не ми се удаде да открия нищо ценно. Хеопс (Хуфу) – бащата на Хефрен (Хафра) и дядо на Микерин (Менкаура) – е принадлежал към IV-тата династия на Древното царство. Времето на управлението му не е точно определено, но се предполага, че е в средата на III-то хилядолетие пр.Хр. (по такъв начин възрастта на пирамидите е приблизително 45 века). Никакви документи, свързани с управлението им, не са останали.

В търсене на тройния храм

Не е ли странно това? Фараоните увековечават името си с гигантски пирамиди и в същото време не оставят никакви други следи за дейността си. Нито една стела, обелиск, папирус! За всичките им деяния ние знаем предимно от думите на потомците им, преди всичко – от жреците.

Именно към документите от жреческите архиви се обърнах. Разбира се, че най-важните от тях са скрити от очите на изследователите и се пазят на недостъпни места, но все пак нещо е било извадено на бял свят, а именно текстовете, изгубени преди много векове и след това намерени от археолозите. Към тях се отнася и малко известният папирус на Аменемфис, датиран към края на II-рото хилядолетие пр.Хр. Това е кратка история на жреците на Амон, която очевидно е дава на да я четат младите жреци, които току-що са били постъпили в това могъщо общество.